WEEST PARAAT

REDACTEUR JAN SCHAAP

Redactie en Administratie:
Billitonstraat 26, Den Haag
Tel. 554392

JUNI 1931
JAARGANG 15
No. 6

OP DEN UITKIJK EN AAN HET ROER

*

Van de Pinksterwedstrijden te Ommen ging dit jaar een bijzondere bekoring uit. De patrouilles, die aan de wedstrijden deelnamen, hadden eerst in hun troep, daarna in hun district zich den erepalm toegewezen gezien, zoodat hoogere eischen aan de geoefendheid konden worden gesteld. Het was alleen jammer, dat er maar een paar Commissarissen en Leiders aanwezig waren, want er is geen betere stimulans voor ons ouderen om actief voor de Beweging te blijven, dan het aanschouwen van vlotte patrouilles van vaardige jongens.

Er waren patrouilles, die gekomen waren in een examensfeer en die aanvankelijk tegenover jury en beoordeelaars min of meer vijandig en critisch stonden en er waren er ook, die het spel kwamen spelen in een prettigen sportieven geest, dankbaar en welwillend gestemd jegens de spelleiding, die hen daarvoor in de gelegenheid stelde. Opmerkelijk was, dat de eerstgenoemde patrouilles kwamen uit de districten, waar het contact tusschen districtscommissaris nog in een ontwikkelingsstadium verkeert of eerst sedert kort tot stand kwam en de laatstgenoemden uit die, waar het reeds langer met succes gevestigd werd. Het was aardig om te zien, hoe in den korten tijd van samenzijn de padvinderssfeer de overhand kreeg en te hooren met welk een enthousiasme, zonder ook maar een zweem van naijver, de winnende patrouille werd toegejuicht!

Wij hebben geen goed Hollandsch woord voor „Teamwork": werk

voor een toom of een span, zegt ons weinig; voor wie echter aan *vorming* wil doen, is het een factor van beteekenis, die men niet verwaarloozen mag. Teamwork van de D.C.'s en hunne assistenten; teamwork van de D.C.'s met de leiders stimuleert het teamwork in de patrouilles, hetgeen een der belangrijkste roerselen van de Beweging is.

Vergelijk nu deze Leliepatrouilles met een geïsoleerde patrouille uit een troep, wiens leider nimmer aanraking met anderen zocht; wien het aan dociliteit ontbrak om zich zelf te willen laten toetsen en die daarom aan zijne jongeren het voorbeeld onthield, dat hen den weg ontsluiten moet om verder te komen in het leven. Arme jongens van ouders, die zich laten meeslepen door het zoete gefluit van den vogelaar en een op de aangeboden prentjes en afleiding beluste jeugd.

Alvorens tot een bespreking van de wedstrijden zelf over te gaan, een enkel woord over de jury, geholpen door de beoordeelaars van verschillende onderdeelen. De jury bestond uit D.C.'s Mr. Baert, van der Bijl, Schaap en hopman Spijkerman als leden met den Hoofdverkenner als voorzitter, geholpen door de Geldersche voortrekkers, die met veel toewijding hun taak hebben vervuld. Verder waren er nog de hoplieden Buitendijk, Stokhuyzen, Miebies en Van Brakel, waarvan de eerste de Padvinders-Aandacht op den Pinkster morgen op zich nam en de beide anderen meehielpen in den administratieve en huishoudelijken dienst.

De verscheidenheid in onderdeelen en in oordeel, maakte, dat het voor ons allen tot op het laatst eene verrassing bleef, welke patrouille met den wisselprijs naar haar troephuis zoude terugkeeren. Waar de verschillen over het algemeen niet zoo overweldigend waren, kon het karakter van het spel gemakkelijker gehandhaafd blijven.

Reeds dadelijk bij de inspectie van het bepakt aantreden kreeg men den prettigen indruk van verzorgde voorbereiding; het was moeilijker om tot een goede rangschikking der patrouilles te komen, die den toets der critiek zoude kunnen doorstaan.

Houding, bepakking (hare doelmatigheid), uniformiteit, kantheid en netheid vormden de punten van vergelijking, terwijl ook het antwoord op de vraag, in hoeverre die bepakking zelf vervaardigd was geworden, als punt van bijzondere waardeering gold. Geen verschillen in kleur, maar wel verschillen in nuances en stof wer-

PINKSTERWEDSTRIJDEN 1931.
De winners van het wisselschild, de Kievitten van Groep 5 (St. Jorisgroep) den Haag. Patr. Leider: F. J. Sterk.

den opgemerkt en een inktvlek van een vulpen op een der blouses trok opvallend de aandacht!

Daarna: inrukken en kamp maken. Alleen de St. Joris patrouille uit den Haag bleef onbewogen wachten op het uitvoeringssein en zette daarmee hare eerste schrede op den weg der zege!

Het is misschien van belang hier en resumé te geven van de aanteekeningen over Lijst No. 1 Uniform, Bepakking, Houding:

Patr. 1. Zelf gemaakte rugzakken, keurige, kante indruk, bepakking wat zwaar.

2. Rugtasschen met zijtasschen (slingeren); uniform zat slecht.

3. Nette, niet zelf vervaardigde bepakking, goede houding; niet ingerukt voor het sein.

4. Niet zelf vervaardigde, doch keurige bepakking en zeer practisch.

5. Keurig in orde, doch dekens onbeschermd tegen regen.

6. Inktvlek op één der blouses, vijf winter- en één zomerblouse of omgekeerd.

7. Uitrusting niet geschikt voor zwerftocht.

8. Uitstekende rugzakken, waarvan de frames zelf vervaardigd en bekleed, broeken en kousen evenwel verschillend.

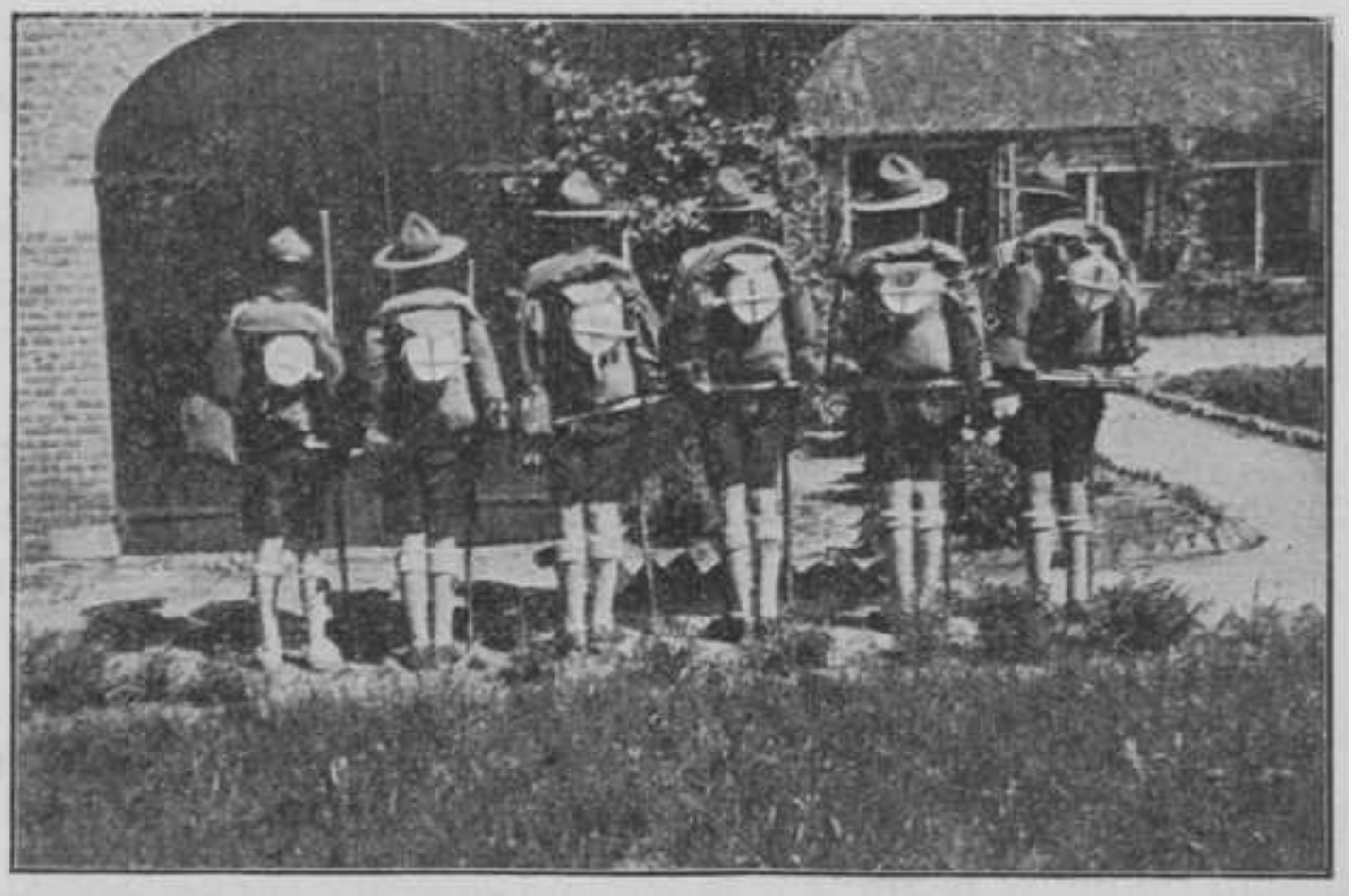
9. Bengelende pannetjes aan de rugzakken, welk nadeel zich bij den verkennerspas op den volgenden dag deed gevoelen.

10. Broeken niet uniform. De A.S.P. nam telkens de leiding over.

De patrouilles 1 en 4 werden de beste geoordeeld, dan volgden 3 en 8, daarna successievelijk 6, 5, 2, 10, 9 en 7.

Wanneer men met het opzetten van het kamp begint, dan dient men, zoo meende de meerderheid van de jury, ter bepaling van de volgorde, waarin de verschillende werkzaamheden moeten plaats hebben, de weersomstandigheden in aanmerking te nemen. Regent het, of wijst de toestand der bewolking op kans van regen, dan zorgt men zoo snel mogelijk voor een beschutting en begint dus met het opzetten van tent of shelters; bij een wolkenlooze hemel, zooals thans het geval was, is men het eerst bedacht op het „zonnen" van dekens, nacht- en waarloos ondergoed. Patr. 3 onderscheidde zich hierbij door alles netjes op grondzeiltjes uit te pakken; de patrouilles 2 en 5 hadden zulks ook gedaan; dan volgden 1 en 4, wier keukens netjes, met de vuren goed ten opzichte van den wind; patr. 1 had evenwel nog opgerolde dekens. De patrouille, die in dit opzicht het laagst werd gewaardeerd, had een onordelijke rommel in haar fourageshelter; op één na de minste, had de

shelters veel te laag gemaakt en daardoor de luchtruimte aanzienlijk beperkt; gedurende een nachtelijke inspectie kreeg men den indruk, dat dit opzettelijk was geschied, want de shelters waren aan alle zijden goed dicht gemaakt! Eén patrouille, die overigens wel goed was en hare bagage ook naar buiten gedragen had om te

PINKSTERWEDSTRIJDEN 1931.
No. 2 was de Kievittenpatrouille van de Velpsche Woudloopers,
Patr. Leider W. Wijnands van Resandt.

luchten, had de tentjes met de openingen naar elkaar toe gekeerd als wilde ze te kennen geven, dat ze zich om de windrichting niet bekommerde. Het bestek laat niet toe om alle onderdeelen van vergelijking hier mede te deelen, zooals ligging der vuren, brandhout, afvalputten, inrichting bordenrekken en mokkenboonen enz. De bedoeling is toch om van elkaar te leeren door waardeering van aan den dag komende verschillen van opvatting.

Als derde nummer van het wedstrijdprogramma kwamen Spelen, die een aaneengeschakelde kringloop vormden, welke in den kortst mogelijken tijd moest worden volbracht. De opdracht hiervoor, welke aan de patrouilleleiders werd uitgereikt, juidde als volgt:

SPELEN

1. BAL IN DE BUS. Eerste speler gooit vanaf de lijn de bal in de bus. Lukt dit, dan bal halen, aan speler 2 doorgeven en zelf gaan staan achter de bus. Lukt het niet, dan zelf bal halen terugloopen naar de lijn en opnieuw probeeren. Staan alle spelers achter de bus, dan loopt de patrouille door naar:

2. BOONEN DOORGEVEN. De 6 spelers gaan zitten op gelijke onderlinge afstanden tusschen de 2 waschblikken. Allen houden linkerhand op den rug. Met rechterhand worden de boonen één voor één doorgegeven. Zijn alle boonen van het eene waschblik naar het andere overbracht, dan naar:

3. BALK LOOPEN. Alle spelers één voor één op handen en voeten over een balk. Valt iemand eraf of raakt iemand onderweg den grond, dan opnieuw beginnen, Zijn allen over den balk, dan naar:

4. OVER DE RIVIER. De spelers gaan één voor één op twee bloempotten over de rivier. Raakt iemand met hand of voet den grond, dan opnieuw beginnen. Is iemand over de rivier, dan bloempotten terugbrengen voor volgenden speler en zelf wachten aan overzijde rivier. Zijn allen over de rivier, dan naar:

5. REDDINGSLIJN. De eerste speler zwemt (loopt) de rivier over, neemt reddingslijn en gooit die naar volgende speler aan de overzijde, zoodat deze de lijn kan pakken zonder zijn voeten over den kant te brengen. Hij maakt nu snel de paalsteek rond middel en laat zich naar de overzijde trekken (lijn moet strak blijven). Deze speler gooit nu de reddingslijn enz. Zijn allen overgehaald, dan naar:

6. LAATSTE MAN OVER. Eerste man loopt naar overzijde en gooit tennisbal naar no. 2. Mist deze en valt de bal in de rivier, dan moet gooier den bal halen; valt de bal op den kant, dan mag ontvanger den bal teruggooien. Vangt de speler, dan loopt hij met den bal over en gooit naar volgenden speler enz.

Zijn allen over, dan naar FINISH alwaar de parouille zich achter elkaar opstelt.

Als vierde nummer, volgde nu de beoordeeling van het koken en daarna des avonds aan het kampvuur zoude de helft van de patrouilles een kampvuurrecreatie geven, waarmee in de eerste

PINKSTERWEDSTRIJDEN 1931.

De Hoofdverkenner leest den uitslag van de wedstrijden voor.

plaats beoogd wordt een opgewekte prettige sfeer te scheppen. Patr. 4 droeg eenige coupletten voor over het gaan naar Ommen, met een refrein, dat door allen meegezongen werd over het kampeeren en zóó in harmonie was met de gevoelens en indrukken van allen, dat het erg „pakte" en ten hoogste gewaardeerd werd; daarna volgden de patr. 2 met zang en dans en 6 met een in den smaak vallende voordracht. Hiermee was de eerste dag ten einde en begaven allen zich ter ruste. Verreweg de meesten lieten hunne ademhalingsorganen den weldadigen invloed van de heerlijke boschlucht ondervinden, maar er waren er ook, die deze organen nog eens onthaalden, op het geen reeds éénmaal als uitademingspro-

duct was afgewezen en te dien einde hunne shelters ook zijwaarts zorgvuldig dichtstoppen. Het was niet mogelijk deze miskenning van een der baten van het kampeeren over het hoofd te zien, al moet ook erkend worden, dat met den paplepel ingegeven vrees voor versche lucht, niet zoo gemakkelijk is te overwinnen en daardoor haar schadelijke gevolgen niet altijd kunnen worden ontgaan.

Op den Zondagmorgen werd een kampinspectie en een godsdienstoefening in den vorm van een Padvinders-Aandacht gehouden. Die inspectie betrof uitsluitend het Kamp; of het op den bepaalden tijd al dan niet klaar was; of de zon in alle shelters en tenten kon doordringen; of alles netjes en opgeruimd was, pannen en ketels goed schoon waren, nergens kruimels of spijsresten te vinden waren, de afvalputten behoorlijk afgedekt, latrines behoorlijk verzorgd enz.

In den namiddag werd een aanvang gemaakt met het hoofdnummer van het programma, de tweedaagsche zwerftocht of hike, waarbij de navolgende onderdeelen afzonderlijk beoordeeld werden:

Kaartlezen
Hike-rapport
Boomenverkenning
Panoramaschets
Boerderijverkenning
Seinen
Kamp maken en kamp opbreken
Spoor volgen
Afstand schatten
Verkennerspas voor een bepaalden afstand

Bij den aanvang werd de navolgende order in spiegelschrift uitgereikt:

In de voorkamer van de Kleine Boerderij hangt een plattegrond (niet op schaal) van het onderhuis Huize 't Laar. Kijk in de Roode Kamer door het met een kringetje gemerkte plekje in één der ruiten naar een in den grond gestoken merkteeken (ijzeren stang). In dezelfde lijn doorgaande ligt twee meter achter dit

merkteeken de opdracht begraven. Neem couvert met je patrouillenummer weg en maak alles zorgvuldig dicht. Werk zoo onopvallend mogelijk, vooral ten opzichte der andere patrouilles.

De opdracht op schrift, zooals die op de aangewezen plaats gevonden werd luidde :

OPDRACHT.

Twee verkenners per Patrouille maken een hikeverslag en routekaart. Aanvullingen op en afwijkingen van de stafkaart moeten worden genoteerd.

Patrouilles loopen in tweetallen; beurtelings loopt een tweetal één uur met de kaart voorop.

Volg de op ingesloten stafkaart met groene inkt aangegeven route tot de plaats gemerkt K(KAMP).

Maak hier kamp en gebruik koude avondmaaltijd: brood, boter, sardines, kaas, thee. Niet later dan 10,30 lichten uit. Maandagmorgen ontbijten: brood, havermout, thee. Vertrek niet vroeger dan 8 en niet later dan 10 uur.

Volg weer groen gemerkte route, te beginnen bij de M ten Z.W. van de S van „Spoorweg" (spoorwegovergang) tot punt X. Bij de hoofdpoort van het sterkamp begint een spoor. Volg dit tot punt B ten Z. van de R van Besthmerveld. Hier de groen aangegeven route weer opnemen tot aan spoorwegovergang.

Vandaar langs kortsten weg naar Groote Boerderij. Niet later dan 1 uur aankomen.

Het resultaat was, dat alle patrouilles op ééne na, die ongeveer 1 K.M. afstand in het bosch belandde, de aangewezen kampplaats bereikten, alwaar snel en ordelijk het kamp gemaakt werd, van ter zijde beslopen en bespied door juryleden en beoordeelaars, die daarna het kampvuur mede maakten.

Het resultaat van deze wedstrijden der leliepatrouilles kan dunkt mij niet anders dan zeer bevredigend genoemd worden. Het gaf nieuwe opgewektheid en belangstelling voor de Beweging aan allen, die er getuige van waren.

Hoewel getracht werd met groote nauwgezetheid de resultaten van elk der onderdeelen vast te stellen en de toewijding, waarmee dit geschiedde allen lof verdient, zoo waren er toch elementen van toeval in, doordien enkele nummers van de „hike" aan bepaalde patrouilleleden werden opgedragen en niet b.v. aan de beste schetser of seiners der patrouille. Aan de boomenverkenning deden alle patrouilleleden mede. De beoordeelaar tikte achtereenvolgens verschillende boomen en heesters aan en alle leden der patrouilles schreven volgens de nummers, de namen op, die ze meenden dat er bij behoorden. Het geheel was mooi om te zien en bij te wonen, want het was een belangrijke schrede voorwaarts in de Beweging.

* * *

Op de jongste Bestuursvergadering stelden op voorstel van één der leden, alle leden hunne mandaten ter beschikking, opdat de Hoofdverkenner nieuwe bestuursleden ter benoeming aan den Raad zoude kunnen voordragen, die meer tijd voor de Vereeniging beschikbaar zouden kunnen stellen. Het zal zéér moeilijk zijn nieuwe bestuursleden te vinden, die aan deze voorwaarde voldoen en tevens denzelfden kijk op de Beweging als orgaan van de Jeugd, ten behoeve van de vrije jeugdvorming, hebben. Ons doel was, de B.P. beweging zoo goed mogelijk tot uitvoering te brengen, niet om er onder dien naam iets geheel anders van te maken! De Raad der Vereeniging stemt met dit streven ten volle in.

In zijn vergadering van 30 Mei j.l. werden de resultaten van het afgeloopen jaar besproken en het financieele beheer, dat door een onafhankelijk bekend accountantskantoor (van den heer Moret) was gecontroleerd, goedgekeurd en de Algemeene vergadering op denzelfden dag verliep vlot. De plannen voor het Algemeen Nationale Kamp voor het volgende jaar in de nabijheid van de halte Renbaan van de Z.H.E.S. tusschen 15 Juli en 15 Augustus (gemeente Wassenaar) werden besproken en aller medewerking voor het welslagen ingeroepen.

Daarna had nog een samenkomst van voorzitters en secreta-

rissen der Afdeelingsbesturen plaats, in de hoop op die wijze de samenwerking in den geest van het Spel te bevorderen. Een der secretarissen deed verschillende vragen naar aanleiding van de spelregels en de administratie, die van activiteit in die functie getuigden, maar verder verliep die bijeenkomst in critiek op de leiding en gemurmureer over het spel.

In „Weest Paraat" was een verzoek overgenomen van het Internationaal Bureau om een niet erkende Groep uit Engeland, niet als een erkende te ontvangen en hulp te verleenen, hetgeen in strijd zoude zijn met: Iedereen te helpen waar men kan. Dit werd beschouwd als ketterjacht.

Verder waren er artikelen tegen de jeugdbeweging der antimilitairisten, over de beloftekwestie en van Heutz was ten onrechte als een groot man besproken!

Het kan niet genoeg herhaald, dat de Vereeniging haar spelleiding kiest ter vertolking van het spel van B.P. Ze kan het Bestuur en den Hoofdverkenner haar vertrouwen *opzeggen*, maar haar geen interpretatie *opleggen*. Indien leden van Afdeelingsbesturen, instede van te willen helpen, de spelleiding willen drijvan in hun richting, doen ze beter en ridderlijker door af te treden als zoodanig. Niet hoe zij de beweging zouden willen hebben, maar hoe zij het meest beantwoordt aan de eischen van de jeugd, is de vraag. Men moet zooveel eerbied hebben voor het jongensleven, dat men het niet vertroebelt met het politieke gehaspel der volwassenen, noch het bewerken wil voor éénig politiek doel. Eerst veel later zullen zij als zelfstandige mannen, hun oordeel moeten vormen over het staatsbestel.

Een andere opmerking was, dat er teveel aan training zoude worden gedaan! Alsof dit niet juist het karakteristieke van de Beweging ware. Training om goed te leeren doen, zonder véél praten. Met den minsten omhaal van woorden in een prettige opgewekte sfeer tot goede daden te komen. Daar gaat het juist om. Ik wilde, dat onze bedillers de instemming van B.P. eens gehoord en zijn gezicht eens gezien hadden, toen ik dit als mijne opvatting van het spel stelde! *

Uit het Nationaal Hoofdkwartier

Afkortingen : W. : Welpenleid(st)er ; A.W. : Assistent Welpenleid(st)er ; V.: Verkennersleider; A.V.: Assistent Verkennersleider; V.T.: Voortrekkersleider ; G. : Groepleider.

Volmachten toegekend :

Amersfoort: G. en V.: J. J. Teding van Berkhout, A.V.: E. Hesselink, 1ste;
Amsterdam: G. en V.: H. A. Treu, 5de, V.: H. J. N. Vermeulen Windsant, A.V.: A. Keizer, St. Hubertus, W.: Mej. H. E. D. Meyer, St. Bonifacius, A.V.: J. E. W. Lammers, Mgr. Aengenent, G. en V.: J. H. C. van den Nieuwenhof, A.V.: G. W. L. T. Skene, A.V.: K. A. M. Vermeulen Windsant, St. Antonius van Padua, G. en V.: G. E. J. Peters, A.V.: H. Bauer, A.V.: J. Lurvink, St. Michael, W.: Mej. M. W. D. Bangert, A. W.: Mej. C. J. van Schaik, St. Pancratius, G. en V.: J. A. Koorn, A.V.: F. J. A. Timmers, A.V.: J. Snabel, St. Augustinus, G. en V.: A. van Geyn, A.V.: Th. Kalleveen, André de Thaye ;
Arnhem: G:. J. W. Driest, St. Sebastiaan ;
Breda : A.W.: Mej. J. van Stek, 2de ;
Bussum : W.: Mej. C. Seljée, 1ste, A.V.: J. B. Versteeg, 4de, A.V.: C. A. Feenstra, 7de, A.V.: H. R. M. Prein, St. Hubertus;
Doetichem: G. en V.: B. Stroeve, A.V.: J. Broekhuysen, 1ste;
Enschedé: W.: Mej. J. R. v. d. Hoeve, A.W.: Mej. B. v. d. Hoeve, H. D. Versteeg, 2de C.J.M.V., A.V.: B. M. Nijhuis, André de Thaye, A.V.: J. H. Grimmelt, Mgr. Ariens;
's-Gravenhage: V.: J. S. Zaneveld, A.W.: Mej. E. v. d. Water, 4de C.J.M.V., A.W.: W. van Katwijk, 7de C.J.M.V, A.W.: K. van Braningen, 12de, A.W.: P. C. de Vries, 14de C.J.M.V., G.: L. J. M. Smeele, V.T.: W. J. S. Loeffen, W.: Mej. A. S. Galema, A.V.: W. G. M. Jansen, A.V.: A. J. P. de Caluwé, St. Jacobus, V.: R. G. W. Sas, St. Willebrordus, A.V.: M. Wesseling, Le Cocq d' Armandville;
Haarlem: A.V.: P. J. F. Dazert, St. Christoforus;
Hengelo: W.: J. E. Postema, A.V.: J. J. Eshuis, 1ste;
Hilversum: A.V.: J. F. van Meerten, 1ste, A.V.: W. F. van Bodegraven, 4de, G. en V.: J. K. van Velsen, A.V.: J. Peet, St. Franciscus;
Leiden: A.V.: P. Borgerding, 2de C.J.M.V., W.: L. J. van der Wolk, 4de, G. en V.: C. Piket, W.: Mej. A. H. Vos, 6de;
Nijmegen: A.W.: C. Schoonhoven, 2de C.J.M.V.;
Tilburg: G. en V.: M. J. M. Janson, St. Joris;
Utrecht: W.: Mej. I. C. J. van Mansum, 3de C.J.M.V., A.W.: Mej. E. A. Pieper, 4de, G.: H. Verkroost, Ludgerus, A.V.: H. A. J. Eberhard, Tarcisius.

Vervallen Volmachten :

Amsterdam: G. en V.: H. Terpstra, A.V.: H. A. Treu, 5de;
Breda: G. en V.: M. A. M. Bouman, 2de;
Doetichem: V.: J. Broekhuysen, 1ste;
's-Gravenhage: G. en V.: J. F. Miebies, 4de C.J.M.V., W.: Mevr. E. Bos—van Doorne, 13de, W.: Mej. L. Rinses, 16de.

TOELATING BUITENLANDERS.

Toegelaten tot het lidmaatschap van de vereeniging: Otto Schnelle, verkenner van de Meentgroep te Bussum.

PADVINDERSPASSEN VOOR HET BUITENLAND.

Aanvragen tot het verkrijgen van een P.V. pas voor het Buitenland moeten worden gericht tot den Commissaris voor het Buitenland. *Adres:* Nationaal Hoofdkwartier.

Leiders en leidsters kunnen deze pas rechtstreeks aanvragen, individueele Verkenners en Voortrekkers moeten de aanvraag vergezeld doen gaan van een accoordverklaring van den Groepleider, voor Patrouilles, Troepen of Stammen is de toestemming van den betrokken Districts Commissaris vereischt.

GILWELL BERICHTEN.

20—25 Juli 1931 12e Welpencursus (vr. cand.) Inschrijving sluit 6 Juli;
28 Juli—8 Augustus 13e Verkennerscursus. Inschrijving sluit 14 Juli;
22—29 Augustus 13e Welpencursus (m. cand.). Inschrijving sluit 10 Aug.

VERGADERING VAN DEN RAAD DER VEREENIGING

30 Mei 1931 te 11 uur in „Huize Voorhout", Den Haag.

Aanwezig zijn de H.H.: J. J. Rambonnet, Voorzitter, J. D. A. de Fremery, Secretaris, J. C. Surie, Penningmeester, Mevrouw L. D. van Doorn Chessell, Dr. Th. F. Egidius, Ph. D. Baron van Pallandt van Eerde, A. W. F. Idenburg, Prof. Dr. Alphons Steger, Prof. Mr. B. M. Taverne, Dr. C. J. Vinkesteyn.

Bericht van verhindering is ingekomen van de H.H.: C. J. M. Collette, Mr. J. van Gelein Vitringa, Ds. W. M. A. Kalkman, Mr. Dr. M. Polak, Prof. Ir. R. L. A. Schoemaker en R. G. Posthumus.

Bij zijn openingswoord brengt de Voorzitter in herinnering, dat Prof. Steger, na schriftelijk overleg met de leden, benoemd is tot lid van den Raad. Spr. heet Prof. Steger in deze eerste vergadering van den Raad, welke door hem wordt bijgewoond, in het bijzonder welkom.

Na goedkeuring van de notulen der vergadering van 24 Mei 1930 wordt besloten:

den Penningmeester décharge te verleenen van het financieel beheer over 1930;

de contributie voor 1932 vast te stellen op 50 cent per Welp, Verkenner of Voortrekker en *f* 2.50 voor Leid(st)ers, Commissarissen, Bestuursleden en leden van den Raad.

Herkozen worden:

tot lid van den Raad (periodieke aftreding) Mr. Dr. M. Polak, Prof. Ir. R. L. A. Schoemaker en R. G. Posthumus;

tot lid van het Bestuur (periodieke aftreding) Dr. Th. F. Egidius.

ALGEMEENE VERGADERING VAN „DE NEDERLANDSCHE PADVINDERS"

30 Mei 1931 des n.m. te half drie in „Huize Voorhout", Den Haag.

Aanwezig zijn de leden van het Bestuur der N.P.V. en den Raad der Vereeniging, de H.H.: J. J. Rambonnet, Voorzitter, Mevrouw L. D. van Doorn Chessell, Dr. C. J. Vinkesteyn, Dr. Th. F. Egidius, J. D. A. de Fremery, J. C. Surie, Ph. D. Baron van Pallandt van Eerde, 9 Commissarissen, 13 Bestuursleden van Plaatselijke Vereenigingen en 18 Leid(st)ers.

De Voorzitter opent de vergadering te half drie en heet de aanwezigen welkom. Spr. brengt in herinnering, dat het Jaarverslag in het orgaan der vereeniging werd gepubliceerd, eveneens het verslag van den Penningmeester.

Spr. deelt mede, dat de Raad van de Vereeniging, gehoord het advies van den accountant, het Bestuur décharge heeft verleend van het gevoerde financieel beleid in 1930. Spr. vestigt er de aandacht op, dat blijkens het jaarverslag over 1930 de vereeniging goede vorderingen heeft gemaakt, zoowel wat betreft het aantal leden, als de training in het algemeen. Van dit laatste gaven vooral de laatstgehouden Pinksterwedstrijden voor patrouilles het bewijs.

Dr. Egidius deelt hierop een en ander mede omtrent de besprekingen welke spr. thans namens het Bestuur voert betreffende de verzekering van de padvinders. Spr. zegt, dat een doorloopende verzekering der jongens, zoolang ze als padvinders uit zijn, tegen ongevallen, ziekte in het kamp en tegen aanspraken van derden, 10 à 20 cents per jaar zal kosten. Ook zal spr. nagaan wat de kosten bedragen voor een verzekering van de leiders t.o.z. van aansprakelijkheid tegenover derden. Nadere bijzonderheden zullen t.z.t. worden bekend gemaakt en dan zal worden onderzocht of de vereeniging deze verzekering wenscht. Ook zal het mogelijk zijn per District de verzekering te sluiten.

De Voorzitter deelt mede, dat de voorbereidingen voor het Nationaal Kamp reeds zijn aangevangen, het terrein om de z.g. „Roggewoning", te Wassenaar, nabij de Halte „Renbaan", reeds gehuurd is en dat het kamp zal worden gehouden tusschen 15 Juli en 15 Augustus 1932. Spr. drukt de hoop uit, dat de geheele vereeniging zal medewerken to het welslagen van het kamp en de Troepen groote zorg zullen besteden aan de demonstraties.

Daar niemand het woord verlangt sluit de Voorzitter onder dankzegging voor de opkomst te 3 uur de vergadering.

Voortrekkers-Pinksterbijeenkomst.

Slechts 18 deelnemers zaten Pinkster-Zondagavond rond het voortrekkerskampvuur op Coldenhove, uit zes plaatsen tezamen gekomen. De meesten waren komen trekken langs een der prachtige tochten, die door hopman de Koning waren aangegeven; de andere voortrekkers hadden een duchtigen fietstocht achter den rug. Hierdoor had de bijeenkomst het gewenschte karakter van het eindpunt van echte voortrekkerstochten. Het kampterrein was prachtig en, door de afzonderlijke ligging werd van de andere bezoekers van het kampcentrum vrijwel niets gemerkt.

Doordat bijna allen reeds Maandagochtend de terugreis moesten aanvaarden, kwam van de jacht naar de schat weinig terecht.

Uiterlijk is het resultaat dus zeer gering. Toch bewijze het feit, dat allen een zwaren tocht hadden ondernomen voor deze bijeenkomst en de voldaanheid der deelnemers, de wenschelijkheid dat dergelijke bijeenkomsten meer worden gehouden. Algemeen was dan ook het verlangen naar een herhaling, en dan bij voorkeur met een meer officieel karakter.

KN.

Vereeniging De C. J. M. V. Padvinders*)

Onze Jaarlijksche Alg. Vergadering, gehouden op Zaterdag 6 Juni werd bezocht door een 50-tal leden. Daar den Voorzitter, Ds. Kalkman, op medisch advies absolute rust is voorgeschreven en hij om deze te vinden zich buiten gaats heeft begeven, werd de vergadering gepresideerd door onzen oud-Voorzitter Ds. C. Ferguson, die daardoor tevens mocht bemerken dat zijn functie als buitengewoon bestuurslid geen sinecure is.

welkomstwoord, in het bijzonder zijn blijdschap er over betuigende dat den Heer Telder namens de N.P.V. deze vergadering bijwoont. Notulen en Jaarverslag secretaris worden vastgesteld. Het jaarverslag van den penningmeester brengt de onprettige tijding, dat de inkomsten over 1930 aanwijzen een bedrag van *f* 306.25 en de uitgaven *f* 452.46, alzoo een nadeelig saldo van *f* 146.21, hierdoor slonk het oude spaarpotje van *f* 320.48 tot *f* 174.27.

De kascommissie kon mededeelen dat al deze cijfers kloppen met boeken en bescheiden, zoodat dechargeering kon volgen.

Tot leden der kascommissie 1931 werden aangewezen Hopman Bakhuizen en Vaandrig v. Loon, beiden te Leiden.

De voorgestelde wijziging van art. 10 huish. reglement werd goedgekeurd.

Een ingekomen voorstel betreffende het wereldbondinsigne ging ter verdere afdoening naar het bestuur.

De bestuursverkiezing gaf als resultaat dat de aftredenden werden herbenoemd, n.l. de Heeren L. Questroo Leiden, H. Meuerink Zwolle, en A. Beekes, Haarlem.

In de vacature, ontstaan door bedanken van den Heer L. J. D. v. Stuip werd benoemd den Heer J. Visser te Rotterdam.

Bij de rondvraag kwam even ter sprake „Aandacht" of „Kerkgang" tijdens het weekend; den vrager werd voldoende duidelijk

---

*) Nieuwe Rijn 51, Leiden.

gemaakt waarom een aandacht of beter gezegd Kerkdienst door een daartoe bevoegd predikant voor eigen kring tijdens een weekend is te prefereeren.

De vraag over het verplichte dragen der wereldbondinsignes was aanleiding er op te wijzen dat bij een inspectie van een C.J.M.V. Groep het ontbreken van het wereldbondinsigne als een onvolledigheid der uniform moet worden aangemerkt, daar in de met de N.P.V. gesloten overeenkomst zeer nadrukkelijk is vastgesteld dat dit insigne gedragen wordt op de rechterborstzak.

Aan het eind der vergadering was het zeker niet ongepast dat den aanwezigen dank werd gebracht voor de medewerking waardoor een agenda van 12 punten in nog geen anderhalf uur kon worden afgewerkt.

Zooals de agenda verder aangaf zou in aansluiting op deze vergadering gehouden worden een

WEEKEND

Omreden als reeds voor de algemeene vergadering vermeld, stond het weekend onder leiding van Ds. C. Ferguson. Hetzij reeds direct gezegd: het leiden van een weekend is bij hem in zeer goede handen. Voor het slagen van een weekend moet worden voldaan aan deze twee voorwaarden, de deelnemers moeten wat men noemt zich er eens even uit voelen en er tevens zoodanig in komen dat zij de echte „Scouting sfeer" op zich voelen inwerken.

De demonstratie's der Groepen 3 en 9 van Utrecht voldeden aan de verwachtingen, de spelen, vuurmaken, tentopzetten (op muziek) en de zang getuigden van behoorlijke training.

Het eigen kampvuur kan als boven verwachting goed geslaagd heeten. De gevormde patrouilles, nesten en V. T. stam wedijverden in de recreatie's welke allen goed slaagden. Van de sluiting van het kampvuur kon met recht worden gezegd:

't Wordt dan zoo heerlijk stil in mij, en mijn gedachten kunnen dan vrij luisteren naar mooie en goede dingen. Het wordt dan om mij heen zoo stil en mijn ziel, die gretig wil luisteren heeft zich diep en eerbiedig neergebogen.

Na een goede nachtrust welke alleen even werd verstoord door iemand die in zijn slaap meende een kameeltocht dwars door de woestijn te maken, was niettegenstaande de neerstroomende regen voor het ontbijt door velen reeds een flinke wandeling gemaakt. Naar aanleiding van een vorig weekend vertelde mij eens iemand het hoogtepunt was de „aandacht" en zoo was het ook nu.

Des middags stonden twee onderwerpen op het program, n.l. „Zondagsheiliging in Groep en Kampleven" en „Protestantisme en Jeugdwerk". Het eerste was eveneens door Ds. Ferguson van Ds. Kalkman overgenomen. Naast een Historische inleiding en het standpunt der Kerk in onderscheiden tijdperken, geeft inleider tevens een overzicht der uitspraken door apostelen en kerkvaders hierover gedaan. De alles overheerschende grondgedachte moet echter voor alles zijn en blijven dat ook in Groep en Kamp de Zondag blijft „Dies Dominica" (Dag des Heeren).

Ook de Heer Gordeau als inleider van het tweede onderwerp verschafte een zeer te waardeeren en leerzaam half uurtje.

Sneller dan wie dan ook gaarne wenschte was het sluitingsmoment daar, ook de sluitings ceremonie begint één van de onmisbare traditie's te worden. Met dank aan allen, die, hoe dan ook mede-werkten, kan weder op een zeer goed geslaagd weekend worden teruggezien.

Dat er behalve de Leid(st)ers ook verscheidene leden van afd. besturen waren, stellen wij op hoogen prijs, en de van het begin af gevolgde methode hen niet als toekijkers doch als nieuwelingen in de patrouilles in te deelen, bleek weer de juiste methode te zijn hen een beter inzicht in het „Spel van Verkennen" te geven. Misschien geeft de gevoelige plaat nog wel gelegenheid U deze nieuwelingen bezig te zien aan het corvée. Jammer dat er geen kiek van gemaakt kon worden toen zij met hun omgekeerde jasjes en een kaars in de hand bij het kampvuur in de recreatie medewerkten. Zij het resultaat van alles: nieuwe bezieling om moedig voorwaarts te gaan tot heil onzer jongens.

Q.

Bijeenkomst van Voorzitters en Secretarissen van Plaatselijke Vereenigingen.

30 Mei 1931 in „Huize Voorhout", Den Haag.

Na afloop van de Algemeene Vergadering wordt een korte pauze gehouden, waarin het meerendeel der aanwezige leiders de vergadering verlaat en waarna de Voorzitter de bijeenkomst van Voorzitters en Secretarissen opent.

De Voorzitter zegt, dat het initiatief tot deze bijeenkomst werd genomen in het belang van meer samenwerking tusschen Hoofdkwartier en de Plaatselijke Vereenigingen en om deze samenwerking zoo goed mogelijk tot haar recht te doen komen ten bate van de jongens. Spr. zet uiteen hoe bij het ontstaan der Beweging de natuurlijke gang van zaken was, dat de jongens een Troep vormden en een leider zochten. De leider vormde op zijn beurt een Comité van belangstellenden, dat een plaatselijke vereeniging oprichtte met een Bestuur, teneinde op deze wijze de hulp aan de jongens te organiseeren. De federatie van plaatselijke vereenigingen, die verkiezingen houdt om een Hoofdbestuur te kiezen, dat leiding moet geven, ook op technisch gebied, aan de vereeniging en verantwoording van zijn daden moet afleggen aan een Algemeene Vergadering, die de eindbeslissing heeft over alle zaken, was wel ver verwijderd van een spontane jeugdbeweging ! Voor de reorganisatie van 1927 is het Bestuur te rade gegaan bij den stichter der Beweging zelf, die het jongenscorps met leiders en commissarissen organiseerde, waarin de volwassenen eene voor de jeugd natuurlijke plaats innemen; daarnaast werd de organisatie van de volwassenen in het leven geroepen teneinde grootere mogelijkheden te verschaffen aan de training van de jongens. Spr. betreurt het dat sommige afdeelingsbesturen de gevolgtrekking hebben gemaakt, dat voor hen geen taak van beteekenis is weggelegd, met het gevolg, dat de zoo noodige coöperatie tusschen Plaatselijke Besturen en Districtscommissaris te wenschen overliet. In Districten waar dit kwaad niet werd gevoeld, werd de Beweging als het ware herboren; meerdere plaatsen zagen het aantal troepen in enkele jaren verdubbelen, terwijl de technische

vaardigheid der jongens tot een tot dusver ongekende hoogte werd opgevoerd. Spr. wijst erop, dat het aantal padvinders in de laatste twee jaren met 50 pCt. is toegenomen en dat de vooruitgang in de training kon worden getoetst op de Koempoelans en patrouille wedstrijden.

Spr. geeft enkele voorbeelden aan de praktijk ontleend van een onjuiste opvatting van de taak der afdeelingsbesturen en zet daarna uiteen hoe het Plaatselijk Bestuur de Beweging kan helpen.

Een eerste voorwaarde om de taak goed te kunnen vervullen acht spr. een gezonde financieele basis. De plaatselijke vereeniging moet leden werven, belangstellenden, niet alleen de ouders, die met een jaarlijksche bijdrage het werk steunen. Als de Troepen naar buiten optreden, demonstraties houden, dan kan het afdeelingsbestuur daarvan gebruik maken om leden te winnen. Het vormen van een financieele commissie uit enkele leden van het afdeelingsbestuur bestaande, zal voor dit doel bevorderlijk zijn.

Op welke wijze meer mogelijkheden kunnen worden verschaft aan de training der jongens, zal van plaatselijke omstandigheden afhankelijk zijn; in groote steden met weinig gelegenheid in de omgeving voor verkennerswerk, zullen de troepen het meest gebaat zijn met hulp bij het verkrijgen van goede troephuizen en een sportveld; in andere plaatsen zal weer gevraagd worden naar een geschikt Districts Buitencentrum, in havensteden zal de financieele hulp voor materiaal voor Zeeverkenners worden ingeroepen. Samenwerking met den Districts Commissaris zal een waarborg zijn, dat het geld, dat door de afdeeling beschikbaar wordt gesteld, ook werkelijk de training van de jongens ten goede komt.

Spr. vestigt er de aandacht op, dat het de taak is van de afdeeling om een zakelijk onderzoek in te stellen naar het karakter en de reputatie van nieuwe leiders, die voor een benoeming worden voorgedragen en van hen, die een Volmacht ontvangen in een Niet Uitvoerenden rang. Wat betreft de administratie der afdeelingen constateert spr. met voldoening, dat in de laatste twee jaren bijna nimmer klachen werden vernomen over gebrek aan medewerking van de zijde van afdeelings-secretarissen.

Ten slotte zet spr. uiteen wat de plaatselijke vereeniging kan doen in het belang van de verbreiding der Beweging en het oprichten van nieuwe Groepen. Spr. raadt aan contact te zoeken met milieu's waar Troepen zullen kunnen worden gevormd : in de kerkelijke jeugdvereenigingen, op fabrieken en andere groote instellingen. Daarnaast zal het wenschelijk zijn initiatief te nemen tot het werven van nieuwe leiders; den leden der plaatselijke vereeniging kan worden verzocht geschikte candidaten te zoeken, die op een te houden bijeenkomst in de gelegenheid kunnen worden gesteld met de Beweging kennis te maken.

De Voorzitter vraagt hierop of iemand het woord verlangt, waarop Dr. Rademaker uit Bilthoven vraagt of alleen mag worden gesproken naar aanleiding van de inleiding van den Voorzitter of wel ook andere onderwerpen ter sprake mogen worden gebracht en na op dat laatste een bevestigend antwoord te hebben ontvangen, zegt spr. onaangenaam te zijn getroffen door een mededeeling in het leidersblad, waarbij wordt verzocht aan een bezoekende Engelsche vrijbuiterstroep geen hulp te verleenen. Spr. acht dit in strijd met de padvinderswet, die voorschrijft, dat een padvinder *iedereen* moet helpen. Voorts acht spr. het niet in het belang van de vereeniging, dat men, nu zoo in ééne richting wordt gedreven, op de ketterjacht gaat. De twee artikelen in het leidersblad: „Brieven van een Districts Commissaris" hebben spr.'s instemming niet, evenmin de artikelen tegen de anti-militairistische jeugdbeweging en het oordeel daarover, dat van Bestuurswege wordt kenbaar gemaakt. Spr. meent, dat alle schijn van militairisme uitgesloten moet zijn en acht het ook een fout, dat de belofte-kwestie wederom wordt opgehaald. Spr. betreurt het dat de belofte: Trouw aan God, Koningin en Vaderland indertijd werd gewijzigd, doch acht het fout de aangelegenheid thans weer aan de orde te stellen.

De Voorzitter antwoordt dat de padvindersbeweging een internationaal karakter draagt, echter andere middelen gebruikt om het doel te bereiken, dan de z.g. anti-militairistische bewegingen.

De middelen van het Verkennen zijn: internationale aanraking en karaktervorming en dit laatste kan men niet in overeenstemming

brengen met acties, waarbij men door middel van leuzen de massa tracht te bewerken. Het Verkennen wil zelfstandige menschen vormen en geen consequenties opdringen. Het gevaar van de vredesbewegingen is, dat zich elementen erbij aansluiten, die gedreven worden door het vrees-instinct en geen gevaren onder de oogen willen zien, terwijl toch het overwinnen van de vrees, de eerste opdracht is van den mensch.

Wat de belofte-kwestie betreft zegt de Voorzitter, dat hij, indien hij in 1920 het inzicht zou hebben gehad, dat spr. nu heeft, zich niet beschikbaar zou hebben gesteld voor een beweging, die de internationale belofte niet wilde. Spr. heeft indertijd toegegeven aan de motieven, die toen naar voren werden gebracht en beschouwt dit als een fout van zich zelf. Spr. wijst erop, dat trouw aan God geen uitspraak inhoudt aangaande een godsdienstige richting en vertrouwt, dat naarmate de leiders de schepping van Baden Powell beter zullen aanvoelen, de drang tot het herstellen van de internationale belofte grooter zal worden. Spr. heeft den indruk gekregen, dat het overgroote deel der leiders de Baden Powell-belofte wenscht.

Mr. van der Giessen, Voorzitter der afdeeling Zutfen, pleit voor een belofte welke tot de jongens spreekt en noemt de oude belofte van den Padvindersbond. Spr. zegt, dat men geen belofte mag eischen waarvan niemand den inhoud kan vastleggen; spr. klaagt erover, dat Districts Commissarissen worden benoemd buiten de afdeelingsbesturen om en vraagt inlichtingen omtrent het werk met Voortrekkers. Voorts zegt spr. dat jonge leiders veelal, als hun over het padvinderswerk opmerkingen worden gemaakt: „Gaat U maar eens naar Ommen" ten antwoord geven, hetgeen toch niet van een ieder kan worden gevraagd en toch ook niet essentieel kan worden geacht voor een goed begrijpen van de padvinders-werkwijze.

Mr. Knuttel sprekend over de anti-militairistische acties merkt op, dat gezegd wordt: „Ze maken oorlog". Spr. vraagt wie die „ze" zijn en meent dat het erom gaat om mannen te vormen, die geen oorlog willen en geen strijd voeren tegen het gezag, dat evenmin militairistisch is. De vrijbuiters troepen, zegt spr., berokkenen groot nadeel aan de reputatie der vereeniging en men is wel gedwongen

er stelling tegen te nemen. Als A.D.C. voor Voortrekkers voor het District Den Haag raadt spr. met Voortrekkers Verkennerswerk op een meer gevorderd plan te beoefenen, waarmee spr. goede ervaringen heeft opgedaan.

Mr. van der Giessen geeft hierop een overzicht van de werkwijze der Voortrekkers, zooals spr. die met Rotterdamsche Voortrekkers heeft gevolgd.

Dr. van Popta meent dat in den laatsten tijd de training van de jongens te zeer op den voorgrond wordt gesteld en te weinig aandacht wordt geschonken aan de padvinderswet. Spr. wijst erop, dat karaktervorming niet alleen wil zeggen het aanwennen van goede gewoonten, doch dat ook de invloed van leider op geleide een belangrijke factor is. Het overwinnen van vrees en het aankweeken van moed geeft de associatie van moed op het slagveld, spr. wil de aandacht erop vestigen, dat moreele moed veel hooger staat. Een wijziging van de belofte op dit moment acht spr. niet juist, terwijl hij betwijfelt of de belofte van trouw aan God wel tot den jongen spreekt.

De Heer Sark deelt mede, dat bij de bespreking van de beloftekwestie in de volledige vergadering van het Bestuur der afdeeling Assen, dit Bestuur zich eenstemmig verklaarde tegen de internationale belofte.

Dr. Rademaker zegt, dat de padvindersvereeniging in zijn uitingen vaak te militairistisch is; als voorbeeld noemt spr. de St. Jorisboodschap van enkele jaren geleden, waarin de Luit. Gen. van Heutsz als een voorbeeld werd gesteld. Spr. vraagt ook het standpunt van Atjeh in aanmerking te nemen en merkt op, dat er wel andere groote Nederlanders te noemen zijn, bijv. Domela Nieuwenhuis, Troelstra of Abram Kuyper !

De Heer Questroo merkt op, dat de vergadering een geheel ander karakter aanneemt, dan blijkbaar de bedoeling is geweest. Spr. vraagt om in het leidersorgaan eens een uiteenzetting te geven omtrent het voeren van de administratie der afdeeling.

De Heer van Laer uit Bussum beveelt het gebruik van de door het

Nat. Hoofdkwartier uitgegeven administratie kaarten aan, welke zoowel voor de Groepadministratie, als die van de afdeeling geschikt zijn.

De Voorzitter zegt, dat het Bestuur en de Hoofdverkenner de Spelleiders zijn in het Spel van Verkennen en meent, dat ieder zich zooveel mogelijk moet concentreeren op zijn eigen taak. Spr. vindt zijn bevrediging in het zoo getrouw mogelijk volgen van Baden Powell's schepping. Indien men eerst tracht zoo goed mogelijk te doen, wat men als opdracht aanvaardt, zal veel van wat men anders meent te moeten zeggen, onuitgesproken blijven. Men zal opmerken, dat het systeem voor Engelsche jongens is bestemd, doch spr. ziet niet zooveel verschil tusschen de Engelsche en Hollandsche jeugd.

Spr. ontraadt Dr. van Popta om veel uitleggingen inzake de belofte aan de jongens te geven. Ieder mensch heeft een zekeren drang naar het hoogere en de jongen voelt best wat wordt bedoeld Voor hen die het niet voelen, behoeft men zich niet veel moeite te geven ! Dat de wet te weinig op den voorgrond wordt gebracht is spr. niet met Dr. van Popta eens. Op de bijeenkomsten wordt de wet gelezen, van de jongens wordt gevraagd de wet na te leven en de Eereraad waakt tegen de overtredingen van de wet. Spr. acht de training de belangrijkste manier om langzamerhand de geest te laten domineeren over 't lichaam. Mr. van der Giessen wil spr. antwoorden, dat de Commissarissen de vertegenwoordigers zijn van het Nat. Hoofdkwartier, terwijl spr. hem adviseert eens een cursus te Ommen te volgen.

De Heer van Hasselt, te half vijf ter vergadering gekomen, stelt een aantal vragen betreffende o.m. de administratie van de afdeelingen, de redactie van de Welpenbelofte en enkele regelingen van huishoudelijken aard. Met het oog op den tijd worden enkele vragen in het kort beantwoord, terwijl den Heer van Hasselt wordt verzocht voor nadere inlichtingen, op nader af te spreken tijd, een bezoek aan het Hoofdkwartier te willen brengen.

Hierop sluit de Voorzitter te kwart voor vijf de vergadering, onder dankzegging voor de opkomst.

Voortrekkersrubriek.

Waarom een organisatie voor de Voortrekkers.

Op Zaterdag 6 Juni waren op het terrein Duinzicht te Den Haag een dertigtal Voortrekkers van het Hollandsche contingent voor de Internationale Rovermoot te Kandersteg, rond het kampvuur verzameld en hadden het voorrecht den Hoofdverkenner in hun midden te zien.

Na de opening van het kampvuur behandelde de Hoofdverkenner de vraag of er reden is voor de Voortrekkers om zich te organiseeren.

De Voortrekker immers is zich bewust van het doel der padvinderstraining: het vormen van gelukkige, gezonde en nuttige staatsburgers en dit „vormen" wil voor den Voortrekker zeggen „zich zelf vormen".

Indien de omstandigheden gunstig zijn en de aanleg ervoor aanwezig is, zal men mogelijk de organisatie kunnen ontberen, doch er zal méér wilskacht en volhoudingsvermogen noodig zijn, dan de gemiddelde jonge man ter beschikking heeft. Voor de zelfvorming wordt kracht geput uit het opgewekte millieu, dat de Stam vormt, uit de vriendschap, die men er ondervindt, uit het gezamelijk doen, uit elkanders ervaringen bij het eigen maken van goede gewoonten, gewoonten die tot karaktereigenschappen worden en het verwerven ervan kweekt wilskracht. Voor de vorming van de persoonlijkheid behoeft de eenzijdige school- en vak-opleiding aanvulling en men zal geen betere kunnen bedenken dan het verkennen en trainen!

Spr. vertelt van eigen ervaringen en verhaalt bijzonderheden uit de loopbaan van den Chief Scout Baden Powell. Het voorbeeld van groote mannen, die geslaagd zijn in hun leven, werkt stimuleerend voor jonge menschen en het leven van den Chief is bij uitstek geschikt om als voorbeeld te worden genomen. Zijn groote werkzaamheid stelde hem in staat zijn liefhebberijen als teekenen en schrijven aan te wenden voor bijverdiensten om in zijn behoeften te kunnen voorzien, zijn initiatief en zijn gaven op het

gebied van Verkennen vestigden de aandacht van zijn superieuren op hem, zijn aanpassingsvermogen en wilskracht deden hem gezond blijven in moeilijke omstandigheden. In „Indian Memories" schrijft Baden Powell, dat verveling en gebrek aan activiteit de oorzaak zijn van ziekte en teekenend is wel, dat over hem geschreven werd: „This new colonel is the devil to work us, but the worst of it is, the more we work the healthier we are!" Tijdens het beleg van Mafeking, dat 217 dagen duurde, waarbij Baden Powell slechts over een geringe macht en primitieve middelen beschikken kon, 's nachts zelf op verkenning uitging, vindt hij nog den tijd zijn boekje: „Aids to Scouting" te schrijven, dat niet alleen dadelijk werd vertaald in het Fransch en Duitsch, doch ook de aanaanleiding werd voor het Verkennen voor Jongens. Om gezond en gelukkig te zijn raadt de Hoofdverkenner aan beproefde leefregels te volgen en te trachten die tot gewoonte te maken. Spr. noemt:

(1) De kracht van alle organen onderhouden door lichaamsoefeningen. Belangrijk is een rythmische ademhaling in het belang van het uithoudings vermogen. Te beoefenen bij het zwemmen, het bergklimmen en het hardloopen.

(2) Verblijf in open lucht; open ramen!

(3) Matigheid in eten en drinken betrachten. 1 ons vleesch of visch per dag en bij het eten goed kauwen!

(4) Voorkomen van ziekten door bestrijding van overgeërfde aanleg.

(5) Vroeg opstaan, vroeg naar bed. Maximum slaap 7 uur per etmaal.

(6) Dagelijks baden of de huid afwasschen. Ook de huid is een orgaan!

(7) Geestelijke capaciteiten onderhouden.

(8) Opgewekte en positieve gedachten en gevoelens stimuleeren.

Ten slotte spreekt de Hoofdverkenner over de verschillende geestesstroomingen van den tegenwoordigen tijd, die hun ontstaan danken aan het verschil in inzicht omtrent de wegen, die der menschheid een betere toekomst zullen openen, waarin de misstanden opgeheven

en het leven gelukkiger zal zijn. Die stroomingen vloeien samen tot twee hoofdstroomingen, waarvan de ééne naar een radicale verandering der *staatsinstellingen* leidt, de andere meer op de *vorming van den mensch* zelf gericht is. Zij, die alles van de staatsinstellingen verwachten, zijn door nieuwe theoriën daaromtrent gemakkelijk uit hun evenwicht te brengen en dragen bij om de massa's te emotioneeren en te revolutioneeren. Er zal in de toekomst behoefte zijn aan zelfstandige jonge mannen, die rustig leiding kunnen geven en daardoor betreurenswaardige uitbarstingen kunnen helpen voorkomen.

District Het Gooi.

Groote Rimbojacht op Hemelvaartsdag 14 *Mei* '31

Om 10 uur verzamelden zich de Welpen van de Gooische Rimboe en de Bloemendaalsche Welpen, die deze keer zouden jagen op de heide achter het Sportpark te Hilversum. Totaal waren er 183 Welpen rond de Raadsrots verzameld toen de Horderoep weerklonk. Rondom de heuvel, die als Raadsrots dienst deed stonden 13 totems van de deelnemende Horden, terwijl in het midden het Wisseltotem stond, dat elk jaar de winnaar van de jacht wordt uitgereikt.

Na de Horderoep werd direct begonnen met de wedstrijden, en wel met een Hindernis-estafette. Hieraan werden door 5 Welpen van iedere horde deelgenomen (waarvan hoogstens 3 tweester welp mochten zijn). Op de beginlijn stond van iedere Horde een welp die een bal, balanceerend op een omgekeerd bord, over moest brengen naar nummer 2, die op 10 M. afstand op een lijn wachtte. Deze neemt de bal over en brengt hem met een bokstootrace naar nummer 3 (afstand 10 M.) No. 3 neemt de bal over, heeft een haakhoepel en hoepelt naar No. 4 (afstand 15 M.), geeft hem de bal weer over. No. 4 moet in zijn afstand van 10 M. 3 maal kopjeduikelen en geeft dan de bal over aan No. 5, die in het midden van zijn afstand 2 knoopen moet leggen. Het overgeven van de bal is ervoor dat de jongens in hun geestdrift niet te vroeg doorgaan.

Het volgend nummer was het toetsen van eenige stereischen en wel Teekenen, Boetseeren en Touwtjespringen. Door de Jury werden van iedere horde 3 welpen uitgekozen, bij voorkeur jongens met minstens een jaarster. Eerst kreeg ieder een stuk karton en een potlood en mochten zij iets teekenen. Vervolgens kreeg ieder een stuk stevig karton en klei om iets te boetseeren en tot slot moest ieder probeeren 30 maal touwtje te springen. De resultaten van deze toetsingen waren over het algemeen genomen beneden het middelmatige, zoodat oefenen hiervoor wel aan te bevelen is.

Tegelijkertijd dat dit punt afgewerkt werd, waren de welpen van alle horden in gemengde horden ingedeeld, welke onder leiding van een akeela stond. Op die manier had ieder een horde van c.a. 14 Welpen om 1 uur spelen mee te doen of verhalen te vertellen.

De hindernis-estafette was in 2 ploegen gehouden, zoodat wij nu de beslissing kregen en wel de nummers 1 en 2 tegen elkaar. De spanning was groot!!

Zoo was het dan alweer 12 uur geworden en tijd voor koffie-drinken. Eerst werden nog onderwerpen getrokken om na de lunch op te voeren.

Om kwart voor 1 verzamelden zich allen rondom een open stuk hei, dat met een paar lijnen afgezet, het tooneel vormde. De verschillende horden moesten nu hun voordracht ten beste geven en wel ten hoogste 5 minuten. Een paar van de beste wil ik hier noemen en wel in de eerste plaats „Op de Markt", dat verreweg het hoogste puntenaantal haalde, de Tandarts, de Bloemenkoopman, het vruchtenstalletje, de kaasdragers, alles was goed verzorgd. Daarop volgden: In de speeltuin, Uit het Leven van Michiel de Ruyter en In de Schoenmakerij. Hierop met een klein verschil Op de Veemarkt, Bij den kapper en De Inneming van Breda.

Hiermee was het alweer kwart over 2 geworden en kregen de horden gelegenheid zich klaar te maken voor het vertrek, terwijl de Jury de uitslag uitwerkte. Om kwart voor 3 bekendmaking van den uitslag en uitreiking der prijzen. Het Wisseltotem werd dit jaar gewonnen door Bussum I, zoodat het weer in Bussum

blijft. Als bij-prijs kozen zij een plaat van Shere Khan.

Het wisseltotem wordt nu 4 jaar achter elkaar uitgereikt, en was in bezit van:

1928 Horde II Bussum (Ericagroep)
1929 Horde I Bussum
1930 Horde III Bussum (Gooiberggroep)
1931 Horde I Bussum

De 2de prijs behaalde Amersfoort II (Flehitegroep); zij ontvingen een beeldje van een vertegenwoordiger der Bandarlog.

Als 3de kwam Hilversum I (de Veergroep) die een groote bal kregen.

Daarna horderoep en het vertrek der horden.

Het weer heeft zich best gehouden, wel veel wind, maar toch droog.

Rest mij nog de medewerking te memoreeren welke wij ontvingen van het Afdeelings Bestuur van Hilversum bij het verkrijgen van het terrein en de drinkwatertank, de hulp van de Leiders en Voortrekkers die de Jury hebben gevormd of bijgestaan en van de Verkenners van alle troepen, die er voor zorgden dat voor hun horde een tent stond voor de bagage en als onderdak bij onverhoopte regen.

A.D.C.

Het Jongensvraagstuk

Een studie over de psychologie van karaktervorming

door F. W. W. GRIFFIN M.A.M.D.

Vertaald met toestemming van den schrijver en „The Faith Press Ltd."

(Slot.)

Er is echter 'n schrandere trek van psychologisch waarnemen in het verhaal van de „Scharlaken Pimpernel", wiens opwindende en inspannende avonturen soms zoo zorgvuldig verscholen waren achter 'n masker van trage onverschilligheid, omdat laatstgenoemde eigenschap 't andere uiterste van den slingerboog zijns karakters, niet voorgewend, maar echt was. indien hij aldus verkoos, en daardoor allen,

die hem niet intiem kenden, misleidde. Hij hield zich niet, alsof hij lui was; hij wàs lui, wanneer hem dat lustte. Op dergelijke wijze zullen Voortrekkers soms lachen om hun leider en den draak steken met een of andere onbekwaamheid, die hij bezit, maar als de leider zijn leidersbaantje kent en liefheeft, zal hij door die spotternij heenzien tot op de gevoelige idealistische natuur, die daarachter zoo vaak verborgen ligt. Wanneer de dag van het groote avontuur aanbreekt, zullen de leider en zijn Voortrekkers even nauw verbonden blijken te zijn als de driehonderd Spartaansche mannen en jongelingen in den pas van Themopylae, even luchthartig den dood trotseerende als zij door het leven heengelachen waren, maar onwrikbaar in hun besluit om hun noodlot te vervullen, getrouw aan hun kameraadschap en aan het groote ideaal, dat daarachter lag.

Zoo strekt ook de hedendaagsche Voortrekker in stilte de handen uit en staat, evenals de Ephebos in Athene, gereed om den last van de verantwoordelijkheid van den mannelijken leeftijd op zijn schouders te nemen. Binnen in hem woelt de kracht, die hem ver boven de alledaagsche idealen van den tegenwoordigen tijd verheffen kan, wanneer slechts een man hem wil leiden. Toch is hij geen toonbeeld van bovenmenschelijke deugden; hij is slechts een Voortrekker, ongeduldig met zichzelf en met anderen, vervuld van die goddelijke onvoldaanheid, waaruit vooruitgang alleen kan geboren worden.

Zooals het kind voortleeft in den jongen, en de jongen in den Voortrekker, zoo verleent ook de onsterfelijke Voortrekker aan den man zijn inzichten, zijn kracht en zijn begeerte om nog hooger te rijzen. De laatste fase, wanneer deze ineengevoegde wezens hoog genoeg stijgen om een glimp van een nog heerlijker gezichtsveld te aanschouwen, gaat buiten het vermogen van dit kleine boek uit.

Boeken.

Work for Boys. Church of England's Men Society (Church House, Westminster). 6 d.

C. L. B. Pocket Book. Aldwych House. W.C.2. 1 sh.

The making of a man in the C.L.B. Rev. E. Rogers. Faith Press Ltd. 1 sh. 6 d.

Boy's Brigade Manual. 34 Paternoster Row. E.C.4. 6 d.

Verkenners

door „GILCRAFT". — Vertaald door TON KOOT.

(Vervolg)

HOOFDSTUK VIII.

De eerste steen wordt gelegd.

Nu we de grondslagen gelegd hebben, eenige materialen verzameld, en ons van eenige hulp verzekerd, is het mogelijk om een begin te maken met het optrekken van ons gebouw. Dit moet steen voor steen, laag voor laag gebeuren, zooals we dat al leerden. Het is een veel voorkomende fout in nieuwe zoowel als in reeds lang bestaande Troepen om met een jongen snel de vaardigheden door te nemen, zoodat hij geen gelegenheid krijgt om de stof te laten bezinken en vast te houden.

Men zal goed doen, de aandacht te schenken aan de verstandige opmerking van R. L. Stevenson ; „Het is goed om in zijn jeugd jong te zijn geweest en bij het klimmen der jaren ouder te worden. Velen zijn al oud voor zij droog zijn achter hun ooren, maar vastberaden door het leven gaan is 't beste, dat uit een vrijzinnige opvoeding te halen valt."

We willen, dat onze jongens het wezen van Verkennen gaan begrijpen en daarom moet elke vordering wel overwogen en goed uitgevoerd worden. Na elk stadium in onze voortgang moeten we even stilhouden, om onze positie vast te stellen, alvorens ons te harnassen voor het volgende stadium.

De Eischen voor Nieuweling.

Spelregel 26 luidt : „Om Verkenner te kunnen worden moet een jongen niet jonger zijn dan 11 en niet ouder dan 17 jaar. Hij moet :

a. de Padvinderswet, de spoorteekens, het saluut en de onderscheidingsteekens van „De Nederlandsche Padvinders" kennen.

b. de vlag kunnen gereed maken voor het hijschen en breken.

c. Het gebruik kennen van den Verkennersstok.

d. kunnen leggen en toepassen : de platte knoop, de schootsteek, de mastworp, de touwverkorting, de paalsteek en de visschersknoop."

Een normale jongen kan zich de kennis van al deze bijzonderheden niet binnen een dag of een week verschaffen, toch heb ik een Verkennersleider gekend, die genoegen nam met de kennis, welke een jongen na één enkel uur van voorbereiding hiervan bezat. Gelukkig of ongeluk-

kig, al naar ge het opvat, wist de jongen, toen ik hem eenige maanden later ontmoette, niets meer van deze eischen. Deze manier van handelen is niet eerlijk tegenover den jongen zelf. Hij bezit nu niets, waarop hij zijn Verkennerswerk kan bouwen. Hij is geen Verkenner, maar wat meer te betreuren is, een Verkennersleider zooals deze is evenmin Verkenner.

Het loont de moeite om aan deze eischen bijzondere aandacht te besteden en te zorgen, dat de jongen ze door en door kent, zóó grondig dat er weinig kans bestaat, dat hij er gedurende de rest van zijn padvinderleven ook maar één van kan vergeten. Er dient hier aan herinnerd te worden, dat eerste indrukken van overwegende invloed zijn en dat de wijze, waarop de jongen zijn Verkennersvaardigheid leert en toepast in het begin van zijn Verkennersleven (eigenlijk vóór zijn leven als als Verkenner begint), zijn geheele Verkennerswerk daarna zal beïnvloeden en kleuren. Ons spreekwoord zegt terecht: Het eene oor in, het andere oor uit. Datgene wat moeilijk te bereiken valt, is waard overwonnen te worden; zoo is ook de gedachtengang van den normalen jongen.

Reeds besteedden we eenigen aandacht aan de Padvinderswet, maar ik zou graag nog een nadruk leggen op enkele punten. Denk er aan, dat de Padvinderswet als een natuurlijke code door den jongen kan worden aanvaard en dat hij haar begrijpen kan door de manier, waarop ze is uitgedrukt. Wacht U dus voor een groote-menschenuiteenzetting. Laat het meerendeel van het onderricht over aan den toekomstigen Patr. leider van den jongen, of aan den Verkenner, die hem opleidt, ten einde dit voor zijn Eerste Klasse te mogen laten afteekenen.

Wanneer ge Uzelf overtuigd hebt, dat de jongen de Wet kent, wees dan niet tevreden als hij de woorden gelijk een papegaai na kan zeggen. Vergewis U ervan, of hij iets begrepen heeft van den dieperen zin, welke achter de woorden schuilt. Ge zoudt hem kunnen vragen, om een of twee artikelen van de Wet te demonstreeren; soms is het gemakkelijker voor een jongen om, uit iets wat hij ziet, de beteekenis af te leiden, dan uit woorden alleen.

Leg er nadruk op, dat hij dit in zijn gewoon, dagelijksch leven thuis en op school even goed in toepassing moet brengen als in den Troep. Doe hem beseffen, dat gij, als zijn Verkennersleider, er op vertrouwt, dat hij dit uit zichzelf doet en dat ge niet van plan zijt hem er vragen over te doen. Ge zult onze Wet niet omlaag halen door voortdurend te vitten „Een verkenner moet niet dit doen" en „een Verkenner moet niet dát doen." Is de jongen eenmaal Verkenner, dan kunt ge nu en dan een praatje met hem maken over gevallen, waarin hij Uw hulp noodig heeft.

Zorg vooral zelf de juiste verhoudingen te blijven zien en tracht den

jongen te doen inzien, dat zijn geheele Verkennerswerk steunt op de Padvinderswet.

De spoorteekens, welke hij kennen moet, zijn zeer gemakkelijk, maar toch moet zijn kennis verder reiken, dan tot een begrip alleen van de gevraagde teekens.

Zend een Verkenner uit, om spoorteekens uit te zetten op den grond e.d. zoodat zijn volgers hem nagaan kunnen en eventueel voor hen bestemde berichten lezen uit de achtergelaten teekens.

Deze spoorteekens vormen eigenlijk het begin van een serie teekens, welke buitengewoon belangwekkend grappig kunnen zijn.

We hebben medelijden met den armen Verkenner, die zijn lijstje met spoorteekens niet weet uit te breiden om voor hen, die zijn spoor volgen van zoo groot mogelijk nut te zijn. Het is een belangrijk onderdeel van dezen eisch, om de teekens niet op bord te teekenen, of op een stukje papier, maar op den grond te maken. Moedig het gebruik van natuurlijke hulpmiddelen voor het maken van de spoorteekens aan en streef naar een zekere graad van doeltreffendheid, zoodat de teekens, hoewel duidelijk voor Verkenners, nog niet duidelijk behoeven te zijn voor iedereen, die den weg langs komt.

Kampvuurverhaal No. 4 en **Brieven aan een Patr. leider,** bevatten alle nadere inlichtingen.

Tracht het saluut en den eisch over de Nederlandsche vlag ook op een dergelijke, eenvoudige wijze te behandelen, zoodat de jongen zich niet alleen de vereischte kennis eigen maakt, maar ook eenig begrip krijgt van de reden waarom deze eischen aan hem gesteld worden. Men zou hieraan toe kunnen voegen, dat de Verkennersleider zorg moet besteden aan het juist uitvoeren van het saluut, ook wanneer een stok wordt gedragen. **Het Verkennen voor Jongens** en Roland Philips' boekje geven echter alle gewenschte inlichtingen. Het ligt niet op mijn weg, om in herhaling te treden, maar om de aandacht te vestigen op waarde en behoeften.

(Wordt Vervolgd)

Inhoud:

Op den Uitkijk en aan het Roer. - Uit het Nationaal Hoofdkwartier - Voortrekkers-Pinksterbijeenkomst - Vereeniging De C.J.M.V. Padvinders. - Bijeenkomst van Voorzitters en Secretarissen van Plaatselijke Vereenigingen. - Voortrekkersrubriek. - District Het Gooi. - Het Jongensvraagstuk. - Verkenners.